

faktisk en familie, der siger, at den 20. i måneden er der simpelt hen ikke nogen penge tilbage. Det, man gør, er, at man tyer til alternative midler. Man prøver enten at gældsætte sig, eller også gør man det, at man laver et meget, meget stramt budget, og så prøver man at få det til at hænge sammen, så der hverken er plads til sund mad eller noget økologisk mad for den sags skyld overhovedet.

Jeg kan ikke rigtig forstå, hvordan ministeren kan mene, at man sådan helt kan udelukke økonomien i den her debat, når den konsekvent rammer familier på deres pengepung, især i forhold til børn, som ikke har råd til at leve sundt.

Kl. 16:06

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:06

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Jeg vil gerne gentage, hvad jeg også sagde i min første besvarelse af spørgsmålet, at der for mig ikke er et ensidigt lighedstegn mellem social udsathed og økonomi.

Det bekymrer mig naturligvis, hvis børn vokser op under vilkår, hvor der ikke tages hånd om deres behov. Derfor er det også afgørende, at kommunen netop efter serviceloven har pligt til at iværksætte den nødvendige støtte til børn, som har behov for det, uanset hvad årsagen måtte være. Årsagen er bare ikke altid kun økonomi, hvis man ser bredt ud over gruppen af udsatte børn. Vi lever altså i et velfærdssamfund, hvor der tages hånd om borgere, som i kortere eller længere perioder har brug for hjælp. Det har vi et socialt sikkerhedsnet til at sørge for. Derfor vil jeg også gerne advare imod at sætte lighedstegn mellem dårlige forældre og forældre, som i en kortere eller længere periode befinder sig i en lavindkomstgruppe.

Under alle omstændigheder har kommunen pligt til at holde øje med de forhold, som børn i kommunen lever under. Kommunen har pligt til at underrette mellem de forskellige systemer og forvaltninger, pligt til at iværksætte en undersøgelse, hvis der er grund til bekymring, og endelig en pligt til at iværksætte støtte, hvis der er behov for det.

Kl. 16:07

Anden næstformand (Søren Espersen):
Fru Yildiz Akdogan.

Kl. 16:07

Yildiz Akdogan (S):

Nu snakker ministeren selv om, at vi er velfærdssamfund, og at der er et socialt sikkerhedsnet. Jeg vil mene, at nogle af de her fattigdomsydelser, som den her regering har indført, har gjort, at hullerne i det her sociale sikkerhedsnet er blevet større og større, og at flere og flere falder igennem. Det er jo derfor, vi har fået en stigning i andelen af fattige. Vi har reelt omkring 50.000 fattige børn i det her land, i et velfærdssamfund som det danske.

Jeg vil egentlig gerne spørge ministeren, om ministeren synes, det er o.k., at vi har nogle børn, hvis forældre ikke har råd til at have nogle ordentlige forhold og ikke har råd til et ordentligt, sundt måltid mad. Kan ministeren stadig væk ikke forstå, at de ikke kan få det til at hænge sammen, når der er så mange rapporter og så mange tal, der viser, at der er et reelt problem?

Kl. 16:08

Anden næstformand (Søren Espersen):
Ministeren.

Kl. 16:08

Indenrigs- og socialministeren (Karen Elle-mann):

Med frygt for, at det bliver en gentagelse, vil jeg igen starte med at slå fast, at jeg godt ved, at der findes børn i Danmark, som måske ikke dagligt får et ordentligt måltid mad, men min påstand er stadig væk, at jeg ikke anerkender, at vi i Danmark har familier, som i udgangspunktet ikke har råd til ordentlig mad til deres børn. Og jeg hopper ikke ind i en diskussion omkring ydelser af den ene eller anden grad, fordi jeg ikke anerkender, at det alene handler om ydelser. Årsagen er ikke altid ensidigt økonomi, hvis man ser bredt ud over gruppen af udsatte børn.

Det er de udsatte børn, der optager mig, og det er naturligvis vigtigt for mig, at vi sikrer os, at kommunerne sætter ind og holder øje med de forhold, som børnene lever under.

Kl. 16:09

Anden næstformand (Søren Espersen):
Dermed er spørgsmålet sluttet. Tak til fru Yildiz Akdogan.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 13, er ligeledes til indenrigs- og socialministeren og er stillet af fru Mette Frederiksen.